

# ДИСКУСІЇ НАВКОЛО ПИТАННЯ ЗАРОДЖЕННЯ КНИГОДРУКУВАННЯ В УКРАЇНІ

**Шишкіна Євгенія Костянтинівна**

Розвиток інформаційних технологій і поліграфічного мистецтва сучасності викликає все більший інтерес науковців і суспільства в цілому до історії друкарської справи. Найбільш актуальним і досі дискусійним залишається питання зародження книгодрукування в українських землях.

Дослідженню друкарської діяльності присвячено чимало наукових праць, серед яких роботи І.Огієнко, О.Мацюка, Я.Запаско, Я.Ісаєвича, Є.Немировського та інших [1—6]. Вченими ретельно було вивчено внесок І.Федорова у друкарську справу російського, українського та білоруського народів, виявлені і проаналізовані документи, які проливають світло на друкарство в українських землях у дофедорівський період (друкарні С.Дропана, С.Сеньковича, С.Корунки тощо), розпочато наукові дискусії навколо питання часу зародження книгодрукування та постатей першодрукарів.

У даному дослідженні за мету було поставлене здійснення комплексного аналізу процесу зародження друкарської справи в українських землях, для цього планувалось вирішити наступні завдання: 1) здійснити дослідження історичних джерел, що свідчать про існування друкарень у дофедорівський період; 2) проаналізувати перші видання І.Федорова, надруковані в українських землях; 3) дослідити і надати оцінки дискусіям навколо питання зародження книгодрукування в українських землях.

Довгі роки офіційно прийнято було вважати першодрукарем Івана Федорова. Висловлювалась точка зору про те, що в українські землі друкарство прийшло з Московської держави [6; 7, с.18; 8, с.81]. Однак сучасні дослідники мають свідчення, що книгодрукування в українських землях виникло набагато раніше [2; 3, с.3—14; 4, с.26—32; 9; 10, с.36].

У Центральному державному історичному архіві м. Львова збереглись

два документи, які вказують на існування у цьому місті друкарні ще в 1460 р. Документи написані латинською мовою і датуються 23 липня 1791 та 20 жовтня 1792 року [9].

Перший документ—це звернення монахів до фіскальної колегії з проханням вжити заходів щодо повернення їхньому монастиреві провізорами ставропігійського братства рухомого і нерухомого майна, а також друкарні, яка належала монастирю від 1460 р. Далі в документі пояснюється, що друкарню монастиреві подарував у 1460 р. львівський громадянин Степан Дропан для матеріальної підтримки священиків. У документі монастир вимагав, серед іншого, повернути друкарню або сплатити 40 000 флоринів як відшкодування за прибуток друкарні

У пояснювальній записці провізорів ставропігійського братства доводиться, що друкарня, заснована львівським міщанином українцем С.Дропаном, цілком на законних підставах є тепер власністю братства, а не монастиря [10, с.36].

Нажаль книжки, видані друкарнею С.Дропана, дослідникам сьогодні не відомі, однак збереглися архівні дані про існування інших дофедорівських видань в українських землях. У Центральному державному історичному архіві м. Львова О.Мацюком був виявлений інвентарний список книг Словінського монастиря, розташованого поблизу Львова, який був складений польською та німецькою мовами у 1826 р. Інвентар включав такі видання: «1) Новий заповіт із мідними замочками, в доброму стані, виданий в Почаєві 1511 р.; 2) Тріодь у шкіряній оправі і доброму стані, видана в Києві 1527 року; 3) Тріодь у шкірі, видана в Києві 1540 року; 4) Анфологійон, оправлений в шкіру, в доброму стані виданий у Львові 1542 року; 5) Служебник, виданий у Львові 1546 року; 6) Епістолярійон, або Апостол, оправлений у шкіру, виданий у Львові 1566 року» [11, с.136].

Важливим аргументом раннього походження друкарства в українських землях є також використання у друкарській справі термінології, яка прийшла з країни, де починалось книгодрукування—Німеччини. В Московському Царстві

використовувалась не німецька, а більш пізня—італійська термінологія. Нею користувався і І.Федоров до прибуття у Велике князівство Литовське [11, с.138].

Винайдені у Львівському архіві письмові джерела дозволяють сучасним дослідникам тлумачити зміст напису на надмогильній плиті І. Федорова— «занедбане друкарство обновив»—як свідчення існування друкарства в українських землях (зокрема у Львові) задовго до приїзду І.Федорова (мал.1).



Малюнок 1.—Могильна плита І.Федорова [8, с.84] .

Отже, перші друкарні в українських землях стали з'являтися у середині XV ст. Технологія множення текстової інформації була запозичена в німецьких друкарів, про що свідчить термінологія, яка традиційно використовувалась в українських друкарнях. Сьогодні є підстави вважати першим (відомим сучасним науковцям) друкарем в українських землях С.Дропана.

І.Федоров розпочав свою друкарську діяльність в українських землях набагато пізніше, але він створив першу постійно діючу друкарню. Друкар розпочав свою діяльність у Львові на початку 1573 р. Він заснував друкарню, яка залишалась важливим центром книгодрукування з кінця XVI до кінця XVIII ст.

Першою книгою, виданою у львівській друкарні, став «Апостол» 1574 р. [12] Він був найдавнішим точно датованим виданням на українських

землях. Залишились свідчення, що готувати видання І.Федоров розпочав 25 лютого 1573 року. 15 лютого 1574 р. книга вийшла в світ [7, с.18].

«Апостол» був надрукований у форматі in folio (в лист, шляхом фальцювання в один згин). Книга свідчила про високий рівень поліграфічної техніки. Набірний текст поєднувався з гравірованими на дереві заставками, ініціалами, рядками в'язі, кінцівками, ілюстраціями-дереворитами [12].

Львівський «Апостол» був надрукований тим же шрифтом, містив ті ж заставки і ініціали, що і московське видання «Апостола» 1564 р. Книга відрізнялась лише вступом на початку книги, післямовою і деякими іншими особливостями. У післямові під назвою "Сия повесть, откуда начася и како свершися друкарня сия" розповідалось, чому і як друкарська справа була перенесена з Московської держави у Литву [8, с.81].

На початку книги на звороті першого аркуша замість заголовка І.Федоров розмістив герб (мал.2.). Герб був взятий з заблудівської «Псалтирі з Часословцем», а декоративна рамка фронтисписа—з московського «Апостола».



Малюнок 2.—Герб І.Федорова з «Апостола». Львів, 1574 р. [13, с.94]

Далі йшов вступ, а за ними гравюра апостола Луки (мал.3). Вона була виготовлена спеціально для львівського «Апостола», а обрамлення для неї було взято з московського видання. За гравюрою починався основний текст.



Малюнок 3.—Гравюра «Св. Лука» з «Апостола». Львів, 1574 р. [12]

Книга мала регулярну фоліацію у 262 аркуша. Завершувало видання зображення двох гербових щитів: між стилізованими гілками і листям, квітами і плодами вставлений герб міста Львова і сигнет І.Федорова. У нижній частині сигнета стояло ім'я типографа "Иоанн Федорович—Друкарь Москвитин" [8, с.84]

Орнамент львівського Апостола був представлений заставками, кінцівками, орнаментальними рамками-роzetками, в'яззю, великими візерунковими ініціалами. Одинадцять заставок були вирізані з українських або західноєвропейських зразків, стилістично пристосованих до інших заставок. Особливо треба відзначити прагнення І.Федорова полегшити користування книгою: розділи відкриваються великою заставкою, заголовком, в'яззю і ініціалом, зміст кожного розділу починається з нового рядка, на полях використаний довідковий матеріал, покажчики і примітки. Збереглося 118 примірників книги.

У 1574 р. І.Федоров видав «Буквар» для навчання грамоті у школі і поза нею. Видання містило інформацію про місце і час друку книги [14]. Однак було зазначено тільки рік видання (в «Апостолі» ж вказувалась точна дата). Через це в науковому світі розгорілась дискусія щодо питання першості. Для доказу власних теорій дослідники використали текст післямови «Букваря», в якому І.Федоров обіцяє продовжувати друкарську діяльність. Одні вчені трактують

слова друкаря як обіцянку випустити у найближчому майбутньому ще одну книгу, якою і став «Апостол». Інші стверджують, що І.Федоров говорив про продовження друку підручників. В цьому випадку «Апостол» вийшов раніше, а традиція друкування підручників знайшла своє продовження пізніше в Острозі.

Так чи інакше, «Буквар» був першою друкованою східнослов'янською книжкою світського призначення. Посібник був спрямований на засвоєння особливостей граматики церковнослов'янської мови у східнослов'янській редакції [15, с.86].

На першій сторінці «Букваря» було подано азбуку, яка пізніше використовувалась і у інших навчальних посібниках. З певними змінами (вилученням окремих літер, введенням нових знаків) вона збереглась в абетках усіх країн, які користуються кирилицею. Далі азбука наводилась також у зворотному порядку, а потім—впереміш. Після абетки розміщались вправи для читання складів—були подані дво- і три-літерні сполуки (мал.4) [14, с.1—8].

Наступні три розділи книги були спрямовані на вивчення систематичної граматики (відмінкові форми дієслів (однина, двоїна, множина) в теперішньому часі; дієслова у формах 2—ї особи однини наказового і дійсного способів; відмінкові форми іменників та похідних від них прикметників; читання слів під титлами тощо). Після граматичних вправ в книзі був розміщений перший азбучний текст для зв'язаного читання—акровірш [14, с.9—49].



Малюнок 4.—Абетка та вправи з «Букваря» І.Федорова. Львів, 1574 р. [14, с.1—3]

Другу частину книги І. Федорова складали щоденні молитви, які представляли собою тексти для читання та заучування напам'ять. Далі йдуть звернення до дітей про корисність навчання, морально-етичні настанови з біблійної «Книги притч Соломонових» та звернені до батьків уривки про виховання дітей з послань апостола Павла [14, с.49—79].

Широкий науковій громадськості «Буквар» І. Федорова став відомий у 1954 р. Сьогодні він зберігається у бібліотеці Гарвардського університету США [15, с.87].

Отже, прибуття І.Федорова у Львів зіграло важливу роль у розвитку українського книгодрукування. Починаючи з 70—х рр. XVI ст. друкарська діяльність стала постійною. І.Федоров видав першу датовану книгу на українських землях—«Апостол». З Львівського «Букваря» розпочалась друкарська граматична традиція, яка збереглась в східнослов'янських букварях аж до XVIII ст. Львівські видання І.Федорова стали зразком високого поліграфічного мистецтва XVI ст.

Загалом, дослідження зародження книгодрукування в українських землях дозволило прийти до наступних висновків:

1) сучасними дослідниками винайдені джерела, які доводять, що книгодрукування в українських землях зародилось задовго до появи перших друкованих книг І.Федорова і приходить на середину XV ст.;

2) оскільки в українському друкуванні традиційно використовувалась німецька термінологія, джерелом його зародження є німецька поліграфічна традиція;

3) видання І.Федорова поки є єдиними друкованими виданнями, що збереглись до сьогоднішнього дня і мають точне датування;

4) друкарська діяльність І.Федорова залишила слід у поліграфічній традиції всіх східнослов'янських народів, ним були відлиті кириличні друкарські шрифти, які стали зразком для майбутніх друкарів;

5) І.Федоров зіграв важливу роль у формуванні традицій оформлення українських друкованих книг: в українських виданнях було використано велику



кількість нових елементів—кінцівок, друкарських знаків (сигнетів), титульних сторінок, оздоблених гравійованою рамкою (фортою), виливних складальних прикрас.

Підводячи підсумки варто зазначити, що хоча перші друкарні з'явилися на українських землях більше ніж за 100 років до прибуття І.Федорова у Львів, однак саме його діяльність зіграла найважливішу роль у розвитку поліграфії на українських землях, зробивши друкування постійною і невід'ємною частиною життя українського населення. Книги І.Федорова є цінними джерелами з історії книгодрукування в українських землях, а сам І.Федоров—найвідомішою постаттю серед друкарів.

Список літератури: 1. Огієнко І. Історія українського друкарства.—К.: Либідь, 1994.—448 с.; 2. Запаско Я., Мацюк О., Стасенко В. Початки українського друкарства.—Львів: Центр Європи, 2000.—222 с.; 3. Мацюк О. Чи було книгодрукування на Україні до Івана Федорова // Архіви України.—1968.—№ 2.—С. 3—14; 4. Мацюк О. Ще про початки книгодрукування на Україні // Архіви України.—1971.—№ 3.—С. 26—32; 5. Ісаєвич Я.Д. Першодрукар Іван Федоров і виникнення друкарства на Україні.—Львів: Вища школа, 1975.—150с.; 6. Немировский Е. Л. Начало книгопечатания на Украине. Иван Федоров.—М.: Книга, 1974.—224 с.; 7. Бондасюк С.Ю. Общерусский первопечатник Иван Федоров и основанная им братская Ставропигийская печатня во Львове.—Львов: Издание ставропигийского института, 1931.—79 с.; 8. История книги на Руси./ Сост. Бахтиаров А.А.—Санкт-Петербург: Изд. Ф.Павленкова, 1890.—282 с.; 9. Тимошик М. Історія українського друкарства потребує переосмислення // Літературна Україна.—2002.—21 березня; 10. Тимошик М. Переосмислити історію виникнення українського друкованого слова // Вісник Книжкової палати.—2002.—№7.—С. 35—37; 11. Андрійчук М. Т. Генеза книгодрукування на теренах України: інформаційна ситуація у вітчизняній історіографії ХХ ст. // Книгознавство.—2005.—№2.—С.134—146; 12. Апостол. / Зібрання ХДНБ ім. В. Г. Короленка—Львів: Друкарня Івана Федорова, 1574 р.—262 с.; 13. Шустова Ю.Э. Символика львовского ставропигийского братства // Гербовед.—2005.—№2.—С.94—104.; 14. Иван Федоров. [Азбука]. — Москва: "Просвещение", 1974. —79с.; 15. Німчук В. Буквар Івана Федорова.—К.: Дніпро,1975.—200с.